יום ה', ח' ב תשפ"ה (17 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"דע מאין באת...": {שנות ה- **50** בארץ-ישראל} [ההמשך מאתמול]:
ואולם, המצב החמיר מחודש לחודש, והרמטכ"ל, משה דיין, לחץ מ- 1955 ואילך לבצע פעולה צבאית גדולה נגד מצרים. זאת, כדי לפרוץ את המצור הימי שהטילו המצרים על אילת, ולחסל את בסיסי המחבלים ברצועת עזה שבידיהם. **מדינת ישראל של אמצע שנות ה- 50** היתה שרויה במצב מדינה-בטחוני קשה. נאצר, נשיא מצרים, קשר קשרים הדוקים עם ברית-המועצות ונהנה מאספקת נשק נדיבה, שאיימה על ישראל. ארה"ב לא סיפקה נשק למדינות האזור, ובריטניה עשתה זאת בצמצום. לעזרתה של ישראל באה צרפת, שמשיקולים שלה (מלחמתה נגד המורדים באלג'ריה) הפכה לבת-ברית נאמנה של ישראל וסיפקה לה כמויות גדולות של נשק – מטוסים חדישים, טנקים, ארטילריה ותחמושת. מבצע קדש (סיני), שנערך בשלהי 1956, הפך את ישראל, באחת, למעצמה אזורית. בשיתוף פעולה מדיני ואסטרטגי עם בריטניה וצרפת, שהיה להן חשבון עם מצרים הנאצרית, היכתה ישראל, באמצעות צה"ל, תוך ימים מספר את הצבא המצרי וכבשה את כל חצי-האי סיני ורצועת עזה. אמנם, צה"ל הוסג מאזורים אלה בלחץ האו"ם והמעצמות הגדולות, אולם ישראל זכתה ליוקרה רבה ול- 10 שנים של שקט בגבול הדרומי – בעקבות הצבת כח האו"ם לאורך הגבול המצרי ובשארם א-שיח'. בשנים הבאות, שקט כמעט לגמרי גם הגבול עם ירדן, ורק בגבול הסורי נמשכה, תוך עליות ומורדות, המתיחות.

בעיה שלישית – הכלכלה. התפתחות כלכלתה של ישראל הצעירה היתה אטית. מלחמת העצמאות וקליטת מאות אלפי העולים חייבו סכומי עתק. המדינה נקלעה עד מהרה למצוקות קשות. לא היה לה מטבע חוץ לרכישת מזון ודלק. הוכרז על משטר של **צנע** וקיצוב, וחלפו לא מעט שנים עד שהכלכלה התחזקה וסיפקה לפחות חלק מצורכי האוכלוסיה. תרומות מיהודי העולם, מלוות אמריקניים והשילומים מגרמניה פתרו מקצת מהבעיות. **המשק הישראלי הלך והתפתח** ולקראת סוף העשור דומה היה שהמדינה מתחילה להתגבר על מחלות הילדות שלה. שטחי החקלאות גדלו פי כמה, הוקמה תעשיה שסיפקה מקומות עבודה לרוב ומפעלי פיתוח גדולים הבטיחו טובות לעתיד. סמלי אולי לשיפור המצב – ביטול משטר הפיקוח על מצרכי היסוד ב- 1959. **מדינת ישראל של שנות ה- 50** היא עדיין, במידה ניכרת, המשך ליישוב היהודי שבטרם מדינה. מנהיגיה הם אותם אישים שהובילו את המאבק לעצמאות. הבכירים שבהם נמנים עם העליות השניה והשלישית, כלומר כאלה שעלו ארצה 40-50 שנה לפני-כן. גם מערכת הערכים כמעט שלא שונתה. ההדגשה היתה על חברה שוויונית, מדינת סעד והגשמת הרעיון הציוני, תוך הענקת מקום מרכזי לחקלאות ולהתיישבות. במקביל זוהי חברה-במצור, שעד לאחר מערכת סיני חשה עצמה בסיכון מתמיד; וגם אחריה, משירד המתח הבטחוני, עדיין לא נעלמו הסכנות, שכן מדינות ערב המשיכו לאיים על עצם קיומה. במדינה הצעירה התרוצצו שאיפות ומגמות מנוגדות. היו שביקשו לשמר את השיטות והדרכים הישנות, שהוכיחו את עצמן; אחרים, ובראשם דוד

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **<u>חמישי</u>** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 17^{07}	(י-ם): 16^{53}	(ת"א): 17^{07}	(חיפה): 16^{58}
צאת השבת	(ב"ש): 18^{05}	(י-ם): 18^{05}	(ת"א): 18^{07}	(חיפה): 18^{06}

פרשת השבוע: **"תצוה"** [שמות כ"ז 20 – ל' 10]

יום נעים ושבת שלום!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום ה', ח' ב תשס"ה (17 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בן-גוריון, קראו לשינוי, לרענון ולחיפוש חלופות. ימי הקטנות והאופוריה שימשו בערבוביה והשילוב הזה – של כוכבים ועפר – הוא מסימניה הבולטים של התקופה. [ספר המאה]

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום <u>חמישי</u> בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 17^{07}	(י-ם): 16^{53}	(ת"א): 17^{07}	(חיפה): 16^{58}
צאת השבת	(ב"ש): 18^{05}	(י-ם): 18^{05}	(ת"א): 18^{07}	(חיפה): 18^{06}

פרשת השבוע: "תצוה" [שמות כ"ז 20 – ל' 10]

יום נעים ושבת שלום!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.